

הצמָר או הפעַלְתִיב או השְׂתִי או העֲרָב או כל כלִי
עור כלְהָרוֹ או כתְמָאוֹ

וירבר יהוה אל' משֵׁה לאמור זאת תהיה רתוות
המערשבים טהרתו וחווא אל' הכהן ייצא הכהן
אל' מזושע למוחזה וראה הכהן ויהנזה נר פא גגע
הערעה מז הצְרוּעַ וצוה הכהן ולקחו למשחה רשות
צפריב חזיה טהרות ויעץ ארץ וענין תוכלעת ואות
ויצו הכהן ושותט את הצפairy האוזת אל כל תחיש
על מיב דזים את הצפר החזיה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת ענין התוכלעת ואת האזב וטבל איזתב
ואת הצפר החזיה בדב הצפר השותטה על המים
הוזים והזוה על המטהר מז הערעה שבעפומים
וטהרו ישילז את הצפר החזיה על פז השדה וכבס
הטהר את בגדיו ואלז את כל שערו ורוחץ במים
ועהרב ואיזר יבו אל המוחזה וישב מזיז לאהלו
שבעת ימים והיה ביום השבעה יגלה את כל שערו
את ראשו ואת ذקנו ואת גבהת עיניו ואת כל שערו
יאלז וכבס את בגדיו ורוחץ את בשרו במים וטהר
וביום השבעה יקח עני כבשיהם תמיימים וכבשיהם
אלה בת שנותה תמיימה ושלשה עשר נימס סלה
מינזזה בכללה בשמן ולא אדר שמן והעמיד הכהן
טהר את האיש הטהר ואתם לפניו יהוה פתוח
אל מועד ולקחו הכהן את הכבש האזרד והקריב
את לאטם ואת לג השמן והניף את הנופה לפניו
יהוה ושותט את הכבש במקום אשר ישולט את
הולדתאת ואת העלה במקום הקדש כי כזלת את
האשם הוא לכבוד קדש קדשים הוא ולקחו הכהן
ונדר חילוק נדר הרה נדר בזיר איזה המינואר הימניאת